

mindste Arbeidsmængden for de Borne. Man tager et Barn i Arbeide og lader muligvis Barnets Fader gaa ledig (Afskyldelse), jo det vil nepot ofte være Tilfældet, naar Sagen ses rent i sin Almindelighed. I jo større Udstrækning Børns Arbeide anvendes, i desto større Udstrækning overflødiggøres de Børnes Arbeide. Naar man tager Børn og Kvinder i Arbeide, er det i Almindelighed af den Grund, at Børns og Kvinders Arbeide er billigere end voksne Mænds. Det kan neppø beskrives og vil vel ikke blive benegtet fra nogen Side. Jeg vil da sige, at det forekommer mig, at dette, at man ikke vil gaa med til, at Børn under 10 Aar ikke maa anvendes til Brug ved Maskiner, er usforsvarligt, og efter min Mening er det ingen Forbedring i dette Forhold, at man siger, at de maa anvendes under Foresattes Tilfyn. Jeg er enig med det ærede Mindretal, der mener, at det er vanskeligt at afgjøre, hvad Foresatte er. Jeg har selv arbeidet paa Landet saavel hos Bønder som paa Herregaarde, og veed derfor, at Foresatte er et meget tvivlsomt Begreb. Og naar man siger, at Børn maa anvendes af Forældre og under deres Tilfyn, saa vil jeg rigtig nok mene, at Forældre hellere skulle benytte deres Børn til andre Ting end til Arbeide ved Maskiner. Der er meget Arbeide, de kunne anvende deres Børn til foruden at bruge dem ved Maskiner, og i det Hele synes det mig, at Børn i den Alder, hvorom der er Tale, burde anvendes med meget mere Forsigtighed, end der er Stemning for hos Udvalgets Flertal, og i ethvert Tilfælde vil jeg henstille til det ærede Udvalg, om det ikke i det Mindste vilde sætte en Bestemmelse ind til 3die Behandling om, at man ikke maa benytte Andres Børn til Arbeide ved Maskiner. Lad saa Forældre benytte deres egne Børn, det Ansvar kan man maasse sige, at Forældrene have Lov til at paatage sig, men det burde absolut forbydes at benytte andre Folks Børn ved de Maskiner, som der her er Tale om. I det Hele vil jeg ønske, at Børn indtil 14 Aars Alderen ikke maatte arbejde ved en Fabrik, og at overhovedet Børns Arbeidskraft ikke blev anvendt i den Udstrækning, som nu er Tilfældet, fordi det aabenbart forringer Arbeidsmængden for de Borne og kan bevirke, at de gaa ledige, medens de Andre, som have ringere Arbeids-evne, blive overanstrengte i en Alder, hvor de absolut ikke burde anstreges. Endvidere er der Bestemmelsen i Lovforslagets § 6 sidste Stykke, som det underer mig, at Udvalget ikke foreslaar skal udgaa. Det er den, som lyder saaledes: „I de Bedrifter, hvor

der foretages Rogning eller Smeltning i store Beholdere, skulle disse, forsaavidt Driften ikke hæmmes derved, være stærkede ved Indbegninger, som værne Arbeiderne mod at falde ned i Beholderne“. Det forekommer mig virkeligt, at i den Slags Virksomheder, hvor der i det Hele taget kan være Tale om, at Arbeiderne kunne være i Fare for at falde i Beholdere, burde der ikke under nogen Omstændighed undværes stærkende Forholdsregler, og jeg synes, at der var Grund til at træffe meget skarpe Bestemmelser her; men jeg ser, at Udvalget slet ikke har taget sig af denne Sag. Jeg har nu imidlertid henledet Opmærksomheden derpaa, og det vil maasse kunne blive Gjenstand for Overveielse inden 3die Behandling. Med Henfyn til det Vædringsforslag, der er stillet til § 8, er jeg enig med den sidste ærede Taler fra Hjørring Amt (Beretelsen) i, at de For skrifter, som Oven indeholder, skal oplaaes saa klart som muligt i Arbeidslokalerne, og jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at det muligvis for Arbeidernes Skyld, da der dog er mange af dem, som ikke tænke over saadanne Sager, eller som leve under saa fortrykte Forhold, at de ikke er dristige til at forlange Sigt, maaste kunde være heldigt, om der i Stedet for, at der staa, at For skrifter kan faaes udleveret paa Forlangende, saavel af Arbeidsgiveren som af Arbeideren, kom til at staa klart, at det kan forlanges enten af Arbeidsgiveren eller af Arbeideren, saa at Begge ere paa det Rene med, at de bestemt hver for sig kunne forlange dette udleveret. Det kan være, at det, som det staa nu, er ment, at det skal forstaaes saaledes, at Enhver kan forlange det; men det forekommer mig klarere udtrykt, dersom man vil gaa ind paa dette. Der er endelig en ny Paragraf om Tilfyn i det Hele taget, om det kommunale Tilfyn i Stedet for Polititilsynet. Jeg har ikke det Mindste imod at gaa med til, saaledes som Udvalget her har foreslaaet, at der skal være et kommunalt Tilfyn. Men i det Hele taget, naar en saadan Lov bliver vedtaget, som freiser ind paa Arbeideromraadet, haaber jeg, at man vil indrømme mig, at det vil være overordentlig heldigt og i alle Parters Interesse, om de Tilfyn, som komme til at bestaa, og som skulle føre Tilfyn med Lovens Overholdelse, kom til at bestaa af alle Parter, baade Arbeidere og Arbeidsgivere; thi det Tilfyn, som Arbeidsgiverne alene have med deres egne Sager og deres egne Bedømmelser deraf, bliver det et Spørgsmaal, om Arbeiderne kunne være tjente med, og det bliver ogsaa et Spørgsmaal, om Arbeidsgiverne i Vængden kunne være tjente med, at det bliver saaledes ensbidigt. Det lader